
Arbasy, st. 14, gm. Drohiczyn, woj. białostockie, AZP 50-81/11

Informator Archeologiczny : badania 32, 64

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WCZESNA EPOKA BRĄZU

ARBASY, st. 14, gm. Drohiczyn, woj. białostockie, AZP 50-81/11

- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 30 czerwca do 31 lipca przez mgr. Jerzego Maciejczuka (Muzeum Okręgowe w Białymstoku). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 200 m².

Kontynuowano prace rozpoczęte w sezonie 1990 r. w związku z zagrożeniami stanowiska przez wybieranie piasku do celów budowlanych. Założono cztery wykopy sondażowe, o łącznej powierzchni 200 m², w miejscach zagrożonych zniszczeniem. W wykopie nr 3 nie uchwyciono nawarstwień kulturowych. Spowodowane było to silną erozją warstw powierzchniowych w tej części stoku. Zarejestrowano trzy poziomy osadnicze: współczesny - z materiałem ceramicznym z końca XIX i początku XX w. (miąższości 20 cm), poziom datowany ubogim i silnie rozdrobnionym materiałem ceramicznym ogólnie na okres wpływów rzymskich (miąższości 20-40 cm) i poziom osadniczy z bogatym materiałem kultury trzcinieckiej (miąższości 30-60 cm). Ogółem odkryto 43 obiekty - jamy i doły posłupowe. Większość obiektów nie zawierała żadnego materiału datującego. Zebrano około 426 fragmentów ceramiki, z czego duża część była znacznie zniszczona.

Ceramika niemal w całości łączona jest z osadnictwem kultury trzcinieckiej. Ponadto z tego okresu pochodzi znaleziony przesłik gliniany i rozcieracz kamienny.

Przeprowadzono również wiercenia geologiczne w celu uchwycenia tempa przekształceń, którym ulegała ta partia stoku doliny Bugu.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Podlaskim w Białymstoku.

Badania nie będą kontynuowane.

Babicha, st. 6, gm. Tuszów Narodowy, woj. rzeszowskie, AZP 96-71/23 - patrz: neolit

Bachórz, st. 16, gm. Dynów, woj. przemyskie, AZP 107-79/16 -patrz: wczesne średniowiecze

Borsuki, st. 15, gm. Sarnaki, woj. białkopodlaskie, AZP 55-86/20- patrz: późne średniowiecze

BRZEŻNO, st. 1, gm. Nidzica, woj. olsztyńskie, AZP 29-61/1

- ślady osadnictwa lub obozowiska sezonowe z mezolitu
- osada grupy linińskiej (I - III okres epoki brązu)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (IV - V okres epoki brązu)
- osada wczesnośredniowieczna (VII - 1 poł. VIII w.)
- osada późnośredniowieczna i nowożytna (XV - XVIII w.)

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 25 września do 16 października przez prof. dr. hab. Ryszarda F. Mazurowskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego). Finansowane przez Uniwersytet Warszawski i PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 176 m².

Badania sondażowe objęły kulminację i stoki wyniesienia morenowego położonego na cyplu w dolinie rzeki Łyny. Odkryto pozostałości warstwy kulturowej i 16 obiektów - głównie jam zasobowych i odpadkowych oraz paleniska jamowe z otoczkami kamiennymi ułożonymi w wypełniku, których przynależność kulturowa i chronologia na obecnym etapie badań jest trudna do definitywnego